

Pavel Preisner

24. 11. 1970 narozen ve Zlíně

1985–1989 Gymnázium Zlín

1989–1996 PdF UP Olomouc, obor Učitelství výtvarné výchovy pro základní umělecké školy, dosažený titul Mgr.

Od roku 1999 působí jako výtvarný pedagog na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění, kde až do současnosti vede ateliér kresby.

V letech 2008 až 2013 působil na Fakultě umění Ostravské univerzity, v detašovaném pracovišti ve Zlíně, v ateliéru malby.

Člen Sdružení Roman v letech 1994–1997 a SOV od roku 2000.

Vystavuje od roku 1997, kolektivně, skupinově i samostatně, v GJJ se skupinou Roman v roce 1997 a sám v roce 2002.

Publikuje své texty v Prostoru Zlín a v katalogích, vydal sbírky básní:

„Ulomili“ a „Usuch“, Host, Brno 1996, a „Budem nudlit“, M.A.P.A.

Brno, 2005. Je výtvarným spoluautorem sbírky „Hodina Hora“

(s Martinem Stöhrem), Host, Brno, 1998.

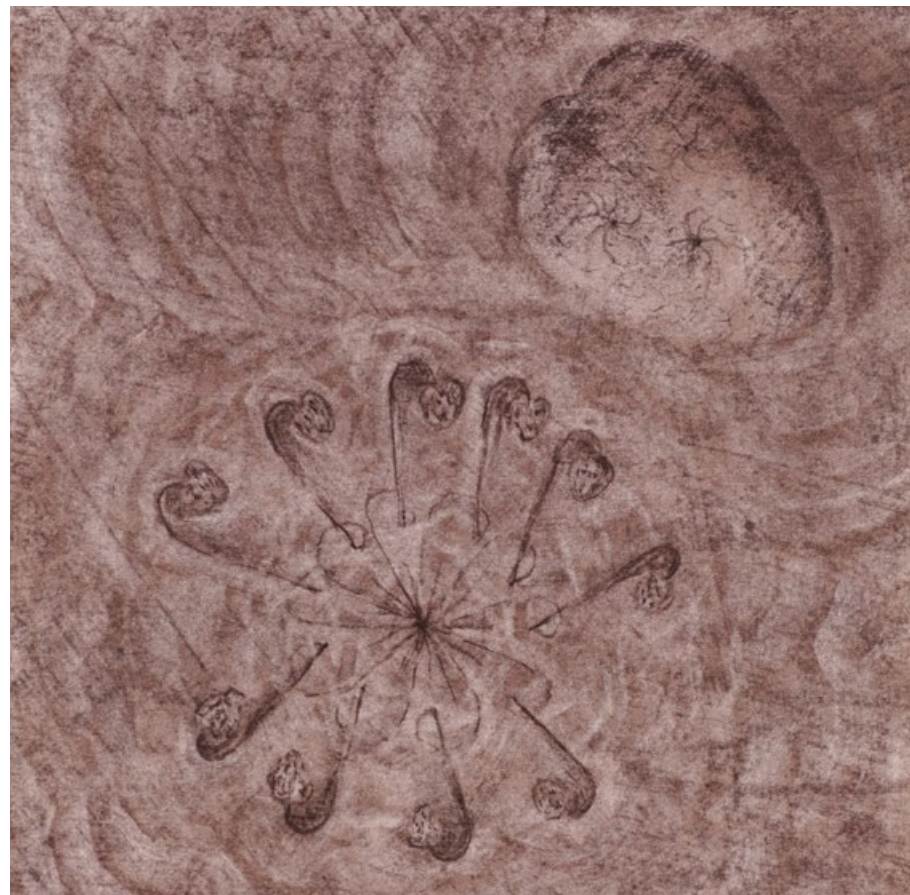
adresa: Slovenská 3006, 760 01 Zlín

mobil: 605 862 875

e-mail: preisnerpav@seznam.cz

www.preisner.cz

www.galerie-sumperk.cz

PAVEL PREISNER

KRESBY – KROMĚŘÍŽ – 2015

6. 1. – 31. 1. 2016

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 6. LEDNA V 18.00 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN

NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Počítaje i společnou výstavu s Michalem Navrátilem a Alešem Szotkowskim, vrací se Pavel do galerie plným právem potřetí. Jeho draze vykoupená i uzdravující výpověď je ryzí a jedinečná. Snad jakoby se mu příběhy kreseb rodily v mysli nápovědou z rýh letokruhů a suků dřeva podlahy nebo desky pracovního stolu, zřetelně tam nalezené v podobě neodbytných vizí jeho bdělých snů. Už rukopisem připomenou sejmutou frotáž starých dřev.

Navzdory časté přítomnosti akordu smrti jsou laskavé a tesklivě krásné i přirozeným souladem zániku se zrozením. Jejich vlídně blouznivé vidiny v chimérickém srůstu jemných rostlinných tkání, zvířecích těl s příběhy lidí i jimi dotýkaných věcí splývají s živým prostorem kresby. S čistotou prvotního úžasu rodí se v něm a do něho se propadají jako jevy přesněji neuchopitelné a vratce znepokojivé, a přece nakonec ve všem i důvěrně známé. Šťastná náhoda, ale i přísný řád výsostně ryzí malířské povahy, naprostá svoboda střídme zkratky její pevné formy a filigránsky jemný detail v ní je jim všem hluboce vlastní.

Vystavený soubor snivých kreseb malého formátu A4, hnětených červenohnědou rudkou a jen zřídka i uhlem, bez názvů, a o to sdílnějších, dorůstal snad každodenně do celkového počtu zhruba osmdesáti listů v krátké době od počátku ledna do závěru března roku 2015 v pavilonu 18A kroměřížské léčebny. Jejich výběr doprovázený textem našeho společného přítele Jana Slováka, malíře, řezbáře a básníka rodokmenem Pavlovu blízkým, vydalo brněnské nakladatelství Host. Jeden tisk nám došel poštou, a o výstavě bylo rozhodnuto. Rodí se ale kresby další a řada se plynule dluží. Je jich teď už kolem dvou stovek; čeho vlastně, bezhlesých básní tiše vyprávěných obrazem? U něho v jediném proudu bez rozlišení. Je bytostným básníkem, navenek zdánlivě sebejistým, vskrytu ale plachým a zranitelným. Vracet se k jeho výsostným vizím tajemných spojení věčně nespojitého je čirou radostí, podobnou listování vzácnou bibliofilii.

Miroslav Koval

